

Mál nr. 171/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys 10. mars 2018 þegar lestarlúga hópbifreiðar fór í höfuð starfsmanns.****Gögn.**

Málskot, dags. 8.5.2019, ásamt fylgigögnum og tölvupóstur lögmanns M, dags. 27.5.2019.

Bréf V, dags. 13.5.2019, ásamt viðbótargögnum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi slasast við vinnu sína hjá X þegar lestarlúga á bifreið sem hún var að vinna við féll niður á höfuð hennar. M hafði ný lokið við að setja tösku í bifreiðina og í tjónstilkynningu til Vinnueftirlitsins kemur fram pumpa lestarlúgu hafi verið biluð. Umrædd tjónstilkynning er hins vegar ekki undirrituð af fulltrúa X en í bréfi þess til V dags. 19. nóvember 2018 kemur frma að festing sem haldi pumpunni hafi verið biluð eða brotin en ekki pumpan sjálf. Einnig kemur fram í tilkynningu um slys til Sjúkratrygginga Íslands að hlerapumpa hafi verið brotin hægra megin og er sú tilkynning undirrituð bæði af M og fulltrúa X.

M telur að leggja eigi framburð M um atvik málsins til grundvallar þar sem X hafi vanrækt að tilkynna vinnuslys hennar til Vinnueftirlitsins innan tímamarka, en það sé honum skylt skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Þannig verði að leggja til grundvallar að lestarlúga bifreiðarinnar hafi verið biluð og komi fram í upplýsingum frá X að tilkynnt hafi verið um bilun 4. mars 2018, eða sex dögum fyrir slysið. Þannig hafi X ekki gert fullnægjandi ráðstafanir til að tryggja að gert yrði við bilunina með fullnægjandi hætti og ekki skipti máli hvort bilunin hafi upphaflega legið í pumpu eða festingu hennar. M vísar til skyldna vinnuveitanda um öryggi og hollustuhætti á vinnustað í lögum nr. 46/1980 og reglum þeim tengdum.

V telur ekki sýnt fram á að X hafi haft vitneskju um að festing á pumpu við lestarlúgu hafi verið brotin, en skipt hafi verið um festingu þremur dögum áður eftir tilkynningu um bilun og bifreiðin þá yfirfarin og notuð 9. mars 2018 eða degi fyrir slys M. Ekki sé því sannað að slys hennar megi rekja til atvika sem beri skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að vinnuslys M megi rekja til þess að lestarlúga bifreiðar sem hún var að vinna við hafi fallið á höfuð hennar og einnig er staðfest af hálfu X að eftir slysið hafi komið fram að festing sem hafi haldið pumpu lúgunnar hafi verið brotin. Í gögnum málsins liggur einnig fyrir að nokkrum dögum fyrir slysið hafi verið tilkynnt um bilun í lúgunni og hafi hún verið tekin til viðgerðar í kjölfarið og síðan sett í umferð aftur daginn fyrir slys M. Þegar gögn málsins eru metin í heild eru líkur á því að sú viðgerð sem fór fram á festingum á pumpu við lúgu bifreiðarinnar hafi ekki verið fullnægjandi og gildir einu hvort slysinu sé lýst þannig í tjónstilkynningum að pumpa hafi verið brotin eða festing hennar. Þegar X sem atvinnurekandi fær tilkynningu um bilun í festingum eða pumpu verður hann að gæta þess með fullnægjandi hætti að ekki stafi slysaætta af því að nota lúgu á bifreiðinni. Í ljósi þess að afar stuttur tími leið frá því að bifreiðin var sett aftur í notkun og slyss M verður að leggja til grundvallar að þeim skyldum hafi X ekki sinnt með nægilega tryggum hætti. Má því rekja líkamstjón M til skaðabótaábyrgðar X. Ekki verður séð að háttsemi M hafi verið með þeim hætti að hún beri sjálf hluta tjóns síns, sbr. 23. gr.a í skaðabótalögum nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 20. júní 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.